

Націоналное сято Русинув 2012.
Гөрёмбёль

Балатонфёлдвар – 2012

На первуй стороні обкладкы робота Ернеста Контратовича,
котрому 17. мая с. р. праздновали сьме 100- ручный юбілей

РУСИНСЬКИЙ RUSZIN VILÁG СВІТ

рочник X. число 95., май – юній
X. évfolyam 95. szám, május – június 2012

*Націоналное Сято 2012.
Ruszin Nemzeti Ünneper*

Курта кроника

Май

9.: Русинське Самосправованя Зуглова и Столичное РНС організували **Вечар Русинської Культуры**. На програмі вечара было отвореня выставки образув русинського маляря Ловранта Бокотея и Др. Мікловша Легоцкі. Бывавучі у Зуглові діти русинських родин Сілвестер и Шандор Доктор, Ноел Балінт вершами и куртов песков порадовали публику. На вечарі містну власть представляла Др. Ержейбет Шафран.

12.: Молоді депутати РС Зуглова тримали **Русинський молодіжний вечар**.

17.: У день Вознесенія Господнього у Маріяповчанському монастирі Отцюв Василян **посятили новопобудований деревляний храм**.

19.: РС Будаєрша тримало **Русинський Національний День**.

20.: Сёгоручное **Русинське Національне Сято** ВРС організувало у Мішколц-Гєрємбєлі. У сяті зучастнили ся русинські самосправованя многих поселищ. З докладами выступили Віра Гіріц, председатель ВРС, и Іштван Крослан, ведучий Отділа Національного Вошколованя Міністерії Людських Ресурсув.

26-27.: У Крыниці (Польща) проводило ся вже **VII. Межинародное Біенале Русинської Культуры**. У дводенній акції были представлені и роботы Дєрді Сочка, депутата VI. району Будапешта-Терейзвароша, и умілниці Маріанны Урбан.

Юній

2.: Ердське РНС и сёго рока участвовало у шорі програм **Сята Винного цвіта и Національного Фєстивала**, де паралелно из кушанєм русинських страв притомных забавляв ансамбл народного танця „Карпатія”.

2-3.: У Маріяповчанській Паломницькій Церквовлі было організувано **сполный концерт** познатого оперного співака **Євгенія Нєстерєнка и Мужського Хора Сятого Єфрема** на честь сяткованя 100 ручниці основаня Гайдудорогськй Греко-католицькй Єпархії. На другий день серія з чєтєрєх концертув продовжила ся у Будапештськй Базілиці Сятого Іштвана, де сяткувучий 10 ручницю істнованя хор Сятого Єфрема ведно з Євгенієм Нєстерєнко дали заключный концерт.

3.: РНС XIII-го району Будапешта зучастнив ся у традиційнум **Фєстивалі Націоналностєв**, де выступив ансамбл народного танця „Карпатія”.

6-16.: Спокутноє паломництво вирушило з Палгазы. Паломники з чєтєрєх відикув крайны рушили ся у Будапешт. Цілєв паломництва суть: єдність, любов до ближнього, сочувство, порозуміння. 9-го юлія звун кликав до церквы прихожан Комловшкы и паломникув, де єпископ Атаназ Орос и сящєники рєгіона служили Службу Божу за паломничество. На конци службы єпископ Атаназ благословив паломникув. Паломники йшли от поселища ку поселищу, попри привітствєных бесід церковных и світських діятелєв было організувано много культурных програм. Двоязычна програма ученикув Комловшського Русинського ОУЦ мала великий успіх.

9.: РНС Мучоня тримало **Національний День**. Акція зачала ся пообіднєв вечурнєв, и продовжила ся культурнов програмов. У концерті зучастнили ся и малі вошколаші Началнуй Школы Ласлова Каласа, што учать русинський язык и народні танці, и члєны кружка народнуй співанкы и захоронєня традицій.

16.: У залі ВРС на улиці Дєрмот був організуваний **День памняти** добрі познатого пудкарпатського хірурга, профєсора медицины **Александра Фєдинця** по случаю 115. ручниці роженя. Межи многочисєльных притомных гостєв были сын профєсора Александер и дочка Александра, а также внуки: Шандор, Тібор, Ніколь, Пал и Дєрдь. Атаназ Фєдинєц позад хвороты не муг персонално участвовати у чєстованю, айбо душов и серцєм уєдно був из празднувучыма.

16-24.: Вже чєтвертый раз Park Hotel Riviera у Балатонфєлдварі став містом **діточого табора про юных Русинув**. Главна цілє сёгоручного табора была розвуй и захоронєня материнського языка и національных традицій. Табор пудпоровали ВРС, Фондація Шандора Вєкерле, Столичное РНС, РС Будапешт-Фєренцвароша, Кішпешта и Пейча.

28.: Др. Сабов Янош, председатель РНС Будапешт-Йожефвароша при многолюднуй публиці презентовав **Русинський Альманах 2011.**, совыдаватєлєм котрого много роки є самосправованя.

30.: У Іроті отбив ся **Русинський Національний День**. Отворив го председатель РС Бєрталан Міньоцкі. Сяточну бесіду тримав Янош Кожнянський, подпредседатель ВРС, председатель Шарошпотокського РНС и ОРМ.

Націоналне сято Русинув 2012. Гєрємбєль

Уже далекого 1724. рока єден кїєвський путник Василій Григорович-Барський навщив село Герембель, як вун го називать, и котрое, на його гадку, было чисто «руська весь». Много воды утїкло долу Тисов з того рока, много ся змінило на мадярськуй мапі и животї містнуй сполности, айбо обывательство сїї містности фурт добрі памятає за своє происхоженя. Пак пузнійше майже на пятьде-

сят рокув славный наш єпископ Андрій Бачинський дустав од Марії Терезії теплицькї купелї, абацію, котра все была фест муцным жерелом газдувського гораду Мукачовськуй єпархії довгі роки и ї правдивов перлов. Тото місто Таполца (днесь также часть вароша), довгі роки из-за географічнуй близости адміністративно было доведна з Гєрємбєлєм. Так же нич чуд-

ного в тому, же ипен туй у Гєрємбєлї (по русиньскы – Гребля), з 1950. рока мікрорайона Мішкольца, у недїлю 20. мая с. р. зобрали ся Русины Мадярщины на традиційное каждоручное Націоналне Сято. Ги и заведено у нашого народа, булша його часть локалізувала ся у містнуй грекокатолицькуй церквовли. Ся будова у неокласіцистичнум стилї на високум грункови, ги и у булшости русиньських поселень у Пудкарпатю, збудована з каміня на місті давнуй деревлянуй церквовли у половці XIX. столїтя. Перед нєв бюст Ференца Раковця II. – «русиньського князя», ги символ слободолюбїя и заложеня туй русиньського поселеня. Містна община є велми агїлна у своєм желаню фурт быти актуалнов у колоточї сосполного живота. Містні сята добрі познатї межи Русинами у цілум світї. (Сято

Куруцув, уже третєє, ипен туй ся зачинало через тыждень 26. мая с. р. – Ред.).

Отворяв вседержавное сято містный парох о. Ласло Дудаш, котрый привїтствовав краснов бесїдов многочиселных гостей у храмі и припомнив, же Націоналне Сято Русинув Мадярщины сього рока праздує ся доведна з сятком обывателюв Гєрємбєля, 300-лїтя села. Не таив парох радости, же у сякуй краснуй и богатуй атмосферї у властнум храмі, з такыма дорогыма гостями з цілуй Отцюзины и из-за гатарув стрїтили се значное сято прихожаны и вун, їх пастырь.

По суй куртуй бесїдї зачала ся сяточна літургїя. Торжественность и сяточность сю пудсилєвало и тото, же вюг ї о. Юрий Симйон, протоіерей, настоятель парохії Рождества Йоана Крестителя в Ужгородї, віце-канцлер єпархіалного веденя Мукачовськуй Грекокатолицькуй Єпархії на церковнославянськум языкови, як тото пережі стовкы рокув тримали Русины Мадярщины. И без того на чудо муцный голос ужгородського гостя пудперав наш високофахово заряджений и добрі познатый уже и поза гатарами хор Сятого Єфрема пуд дірігованєм маєстро Томаша Бубнова. Треба нараз уповїсти, богужаль, же про містных греко-католикув, што и составили булшость у храмі, словянські языки суть тайнов превеликов. Видав, из-за варошського сосїдства містні Русины уже доста давно ся языково асімілювали на туюко, же и старша генерація обывателюв Гєрємбєля практично не розумїє ани по русиньскы, ани по церковнославянськы... Так же не є чудо, же на зачатку Службы Божуй люде булше слухали краснуй спів о. Симйона и чудесного мужьского хора Сятого Єфрема, айбо по якум-сь часї, у чому їм помогала знакома мелодика и сам ход Службы, співала вже булша часть прихожан... Каждый по своєм. Айбо ефект, уповїм я вам, був знаменитый. Шкода, же читателї не мають можности се чути. Папський гімн, прецізнїйше уповїсти, друга го часть, ми ся видить, нигда не звучала у Гєрємбєлї так красно и могучо на цілуй околицю!

Казаня тримав о. Янош Мігаль Соноцкі, котрый коментовав 16-20. верші 28. главы євангелїя от Сятого Матїя. Проповідник Євангелїя обернув позур вірникув на хмару, яка закрила от людських

очей вознесения на небо Спасителя. Хмара, пуд яков были ученики, не могла одділити їх од Учителя, а ту они дустали благодать ку особеннуй службі, проповіданя євангелія. Наша грекокатолицька церьков также жые пуд хмарув Божуй благодати. З її помочов формовав ся одданный своєю вірі народ, з якого

вуйшлы на сятый олтарь церьковли многі духовники и мученики.

По Службі обернув ся ку притомным ужгородськый гость, о. Юрий Симйон з краснов бесідов, онь на чудо чисто по нашому. Видав, и його приятно дояла красна атмосфера у храмі, такі прості и теплі слова найшов про малярських братув, коли од ушиткого сердця привітствовав прихожан и гостей боршодського храма...

Потому пак слово зясь узяв містный парох, котрый на самый перед поблагодарив за чудесное співаня літургії Йоана Златоуста хор из Будапешта и лично його агільного и залюбленого у творчу роботу руководителя Томаша Бубнова. Велми у добруй наладі отець Дудах передав слово світському веденю недільного торжества. Первым узяв слово председатель Мішколцьского Русиньского Самосправования Др. Ендре Борі, котрый на правах принимающего газды сяткованя не муг ся не порадовати доведна з ушыткыма и попривітствовати містных и загатарных гості, поблагодарити каждого за навщиву сята и пудпорованя сакым кіпом фунгованя русиньскуй сосполности на Сіверно-Восточнуй части нашуй Отцюзныни.

Предсідатель Вседержавного Русиньского Самосправования Віра Гіріц у своєю куртуї айбо набитуї бесіді не лем за сяточное говорила. Уповіла відицькым Русинум за днешній став у русинстві, за того, што встигла і команда учинити за первый рук каденції пуд і веденєм, встигла уповісти и за поєдні планы на будучность, припомнила, же юбілантами суть и хорісты Томаша Бубнова, котрі ипен сперед десятима роками зачали свое благое про вшыткых нас творчое сотрудничество и не без помучи русиньскуй сосполности за такий куртый час стали феноменом, котрым годні сьме ся гордити и котрі вже принесли и ищи принесуть славу нашуй Отцюзніні. Говорячи за будучность, пані председатель передала слово велѣчестованому гостюви из веденя державы, ведучому Отділа Вошколованя Міністерії Національных Ресурсув Іштванови Кросланови. Ипен за днешні можності, што суть актуалні и реалні ипен у сей час, говорив високий гость, малярський урядник (за йсе читайте у

інтервю з нашим гостем).

По выході на сонячний и привітний церьковный двур прихожаны и гості поклали вінці ку памятной таблі єпископа Андрія Бачинського и бюстови Ференца Раковція II. и продовжовали пережывати приятні емоції у теплых бесідах, фотографованю, стрічах з

давніма цімборами и знакомыма. По якуїсь павзі публика спустила ся долу грунком у просторну залу Гєрємбєльської Общинної Хыжі, де по молитві и благословеню о. Юрия Симйона быв датый організаторами сята смачный обід. Не обыйшло ся по уже заведенуй традиції и без фіномшагув, котрі привезли з собов поєдні русиньскі общины и котрыма шіковні відицькі Русинькы посиловали многочисленных гостей сята.

По обіді булша часть гостей навщивила познатый уже на всю Мадярщину пивничный шор з капличков, вубитов у каміню ищи 1938 рока, музей русиньскуй минулости, у котрум само собов доміновали предмети гордости містных винничарюв.

На конєць богатуй на приятні емоції стрічі пообіцяли єден другому зийти ся через рук. Будеме ся надїяти, на новум и не менше приятнум и познавателнум місті, як се было сєго мая у славнум Гєрємбєлі.

—ль

Депутатський корпус Вседержавного Русиньского Самосправования дякує ушыткым, ко пудпоровав сято, за прецізну організацію и гостювливость принимающих газдов.

«...днесь у Мадярщині націоналности мавуть право ініціювати вошколованя на роднум языкови»

Днешнім гостём нашої новинки є Іштван Крослан, котрый возглавляє Отділ Національного Вошколованя Міністерії Людських Ресурсув, з котрым нам удало ся стрітити пуд час празднованя Національного Сята Русинув у Гёрёмбёлі с. р.

Ред.: Честованый пан Крослан, як бы сьте охарактерізовали днешню ситуацію в сфері націоналностей у Мадярщині?

І. К.: Годен єм уповісти, же днесь у Мадярщині націоналности мавуть право на школованя на роднум языкови, вадь ініціювати сякоє школованя. Подобні права были и переже и не змінили ся по модифікації закона. И надале, кедь вусям націоналных фамілій єдного поселища мавуть потребу у організації націоналностного вошколованя и воспитованя, то се про них мусай організувати. Я думам, же йсе дуже важный момент, ибо в основному днесь мож замерьковати, и не лем у Русинув, айбо и у иных націоналностей, што из фамілії они не приносять тилько, кулько доста про твореня далшого істнованя своєю націоналности. Из сєй точки позераня роля школы вуросла. Думам, же по одношеню ку вшиткым націоналностям треба наслідувати тот примір, наколи зачинавуть націоналное вошколованя и дошколное воспитованя, ибо подаколи лем сьак, у школі и захоронках, годні діти выучити материнський язык.

Ред.: Яку гадку маєте, чи валовші днешні

мадярські Русини навернути ся ку своєму національному корінєви?

І. К.: У своєю днешній бесіді [у Гёрёмбельській церьковлі на торжественнум засіданню Національного Сята Русинув – Ред.] я акцентовав, же націоналности суть у особенній ситуації, не все у людей немадярської націоналности є возможность изучати материнський язык. Став родин у сьом одношеню погуршив ся и думам, же днешнє хоснованя національного языка вжєк не мож освоїти у родині, зато треба переосмыслити з сьой точки позору ролю школьного и дошкольного воспитованя. Сім кіпом хотїв бы-м понукнути ушиткым націоналностям Мадярщини зачати сєй процес, ибо школа може взяти на ся функції у сьом вопросі. Я думам, мож забезпечити изученя материнського языка з помочов професіоналных педагогів, а знаня языка, ёго розвой єднозначно мусайні про каждую націоналность. Кажуть, же народ жьє у языкови, а язык служить народови про далшу го консолідацію, змущеня и розвуй. Днесь у Мадярщині мы, родичі, можеме ініціювати вошколованя, є величезный сєнс вухосновати ся сєв возможностей, айбо самособов держава не годна обыйти ся без агільного зучащєнєнє у сьом процесі одповідных націоналностей, а заобстарати воспитованя и изученя материнського языка може лем вынімочно у такуй мірі, на такому уровні и у такуй формі, у якуй сєго потребує и годно реалізувати сосполство.

Ред.: Дякуєме за хосенное інтервю, пан Крослан.

Честовані Читателі!

Май повну інформацію за жывот Русинув Мадярщини годні сьте дустати на нашої інтернет стороні: <http://ruszin.com>

Ипен там у меню глядайте и електронну верзію нашої новинки!

Tisztelt Olvasók!

Bővebb információt a magyarországi ruszinok életéről WEB oldalunkon találhatnak:
<http://ruszin.com>

Ugyanitt található meg lapunk elektronikus verziója!

Стріча з єпископом Атаназом

Предсідателі Вседержавного Русинського Самосправованя, Русинського Самосправованя Области БАЗ и Мішколца, гості из Пудкарпатья и Мужський Хор Сятого Єфрема поздоровили єгзарх-єпископа Атаназа Ороса з первов ручницїв осячення. Курта стріча отбыла ся у благочестивуй атмосфері. Лідеры русинської общины інформовали високого гостя за актуалну ситуацію у національних вопросах и планы нашуй сполности на будучность.

Сто роков Гайдудорогськуй Єпархії

одзначали проведенєм торжественуй Божественуй Сятуї Літургії.

По случаю 100-ручного юбілея Гайдудорогськуй Єпархії у неділю 3. юнія єпископ Філіп Кочіш потримав сяточну Сяту Літургію, а Парламент присвоїв поселищу звания Майвірного до свого грекокатолицького віроисповіданя вароша.

На главнуй площі Гайдудорога первым поздравив притомных апостолський нунцій Алберто Боттарі де Кастелло и прочитав поздравное письмо од ватіканського кардінала, держтайника Тарцісіо Бертоне.

Кардінал Петер Ерде на Сятуї Літургії обернув ся ку тысячум притомных вірувучых из слідувучым: сто роков сперед сїм основаня єпархії было смілов іновацієв зо стороны мадярськоязычных вірувучых. Філіп Кочіш вшыткых закликав, жебы обновили свої приношеня Христу. Вун уповів: «Будьте само-одданыма и най літургійна молитва стане про каждого из вас особнов обітницїв».

Жерело: МТІ | 03. юнія 2012. рока. неділя 20:10 | Товмачила Рената Романюк

У Маріяповчі посятили деревляну церьков

17. мая у день Вознесенія у Маріяповчі посятили деревляный храм. Обряд посячення тримав єпископ Гайдудорогськуй Єпархії Філіп Кочіш, затым была сяточна Служба Божа. Архітектурна цінность храма вже давно є предметом інтереса паломникув, айбо главна єго функція зачала ся лем теперь, наконець туй будуть проводити ся церьковні обряды. Днесь у Мадярщині, кедь не раховати Мандоцьку церьков, што є розміщена у сканзені Сентендре, вже не є подібных церьков. «За послідні сто роков сякі прості храмы перестали істновати у животі церьковли – наголосив єпископ Філіп Кочіш и вусловив свою надію, же храм отворять нову епоху у будованю церьков и людських душ».

Сеся церьков результат пожертвованя и щедрости многих люди, а ведно з помочов християн грекокатоликув велику ролю взяла на ся Рада Людської Годности. Представителі ї – предсідатель Др. Золтан Ломніці и главный директор Мікловш Суннаї, лична заслуга котрого у законченю сєго будованя має обстати у благодарнуй памняти будучых прихожан, также были притомні на осячення. Храм побудований на містови пережуй деревлянуї церьковли, типічнуй про русинські поселеня минулых вікув, котра была містом мироточеня ікони Божуй Матери 1696. и 1715. роков и орігінал котрое уже стовкы роков є у Віднянськум Соборі Сятого Штефана. Церьковця ся скорі ушыткого была знищена у час будованя новуй бароковуй будовлі. Заходячи у теперішню нову церьковку, котра ищи пахне свіжов карпатськов смереков, гибы вертаєме назад у

часови и чуєме, як то у смутный час турецькуї навали быти свідком мироточення у простуй біднуй церьковли, котра ся містить у єднум з майбідных відикув державы.

У сятилищі деревлянуї церьковли дустала місто єдна рання копія маріяповчанськуй мироточивуй ікони, у основнуй части нового храма ищи суть два старші образы з запасникув Маріяповчанського Монастыря Василиян (Божуй Матери и Сятого Павла). Образы іконостаса были мальовані днешніма майстрами у стилу чудотворного образа Божуй Матери. Сю роботу пудпоровали и русинські самосправованя нашуй отцюзнины. Так мальованя єдного з майбулшых образув іконостаса Сятого Гавриїла пудпоровало Вседержавное Русинське Самосправованя, поєдні инші образы містні Русинські Самосправованя Кіштокая, Комловшкы, Овнода, Шайовлада, Шайовпетрі.

*(Подля властных и матеріалув
www.mariapocskegyhely.hu; фотографії -ль)*

Балатонфёльдвар – 2012

Кожне літо родичі рішавуть єден вопрос: як з максималнов хоснотов діти отпровадити в дїточі табори. У Русинув, котрі прагнуть захранити властний ідентитет, не є ліпшого выбора, ги отдати дїтвака у русинський табор. А про мадярського Русина передопреділений и вопрос за його містоперебывання – Балатон! Якый здоровый тілом и душов дїтвак одкаже ся од купання у літню спекуту? Вопрос чисто риторичный, уповість каждый... Тым булше, же пудставити муцное меценашське плече готовый и на сей раз властитель чудесного готелового комплекса Riviéra Park Hotel на южном березі мадярського «моря» честованный Дёрдь Бенза. Уже четвертый русинський дїточый табор отбыв ся ипен туй у Балатонфёльдварі з 16. до 24. юнія с. р. На сей раз табор на ініціативу предсідателя ВРС Віри Гіріц и предсідателя Столичного Русинського Самосправовання Ольги Сілцер-Ликович, котра організовала діти,

составила педагогічну програму, цілий тыждень руководила табором, дустав на самый перед «языковий» акцент, ибо майбулша проблема живучых за гатарами Русинув, йсе тот, же у инум языковум просторі їх діти булшу часть говорят на языкови булшости.

Так же майгорячіша проблема про них – языкова асиміляція.

Од рана до вечара програма дїточого табора была набита и содержателна. Зачинали день пуд руководством Яноша Фабіана з ранушнєв гімнастик. По фрыштики нараз ся росходили ко де: єдні пуд веденєм педагогів Шандора Форкоша и Анны Кедик готовити співанки и ині музыкальні номеры на недільний гала-концерт, другі учили ся мальовати у познатого нашого умільця Андраша Бровдія, треті наробляли з вовнов пуд руководством Андреї Радуль Дравецькуй. Пак уже ушыткі доведна ишли на танці до Александры Ликович вадь на слово

Божє до о. Петра Лакатоша. Окрема група юных талантув пудготовляла литературну композицію «Мы Божі творіня». За три дны ишли познавателні занятя з изглядованя таинственных и давніх рун пуд веденєм Микловша Сонді. Єдным словом, не так уже й много часа обставало дїтєм на водні процедури вадь акробатичні занятя на трамбуліні. Поедні у слободный час зясь пуд веденєм таборового наставника з спортивных видов бавили фотбал вадь углибляли ся у глиб Балатона: мілка вода коло берега заставляла пруйти ся фест до міста, де мож было и поплавати.

На все запомнят дїточки и за поедні ині акції.

Напримір, виход на открытое водное пространство на яхті «Сатурнус». Цілий тиждень немилосердно пекло сонечко (не єден варошський обыватель радовав ся, же сесь спекотный тиждень травить якмайдале од асфалтового и бетонового царства!), айбо ипен пуд час сего плавання на якусь єдну-дві години пуднявся вітор, мало захмарило ся, так же яхтованя удало ся на славу!

Правдивым апофеозом тыжднёвого перебування на краснум місті и прекрасно заряджених просторах готелового комплексу, де каждое дерево, безчисленні розарії и травяні фурт зелені поля тримлють ся все у ідеалнум состоянню, став послідній день у неділю, накопи у великуй концертну залі отбыв ся гала-концерт участникув табора. При притомности многочисленных гостей, майпереже родичув самых юных артистув, што придавало акції

особый характер (ко ся откаже провказати ся перед вутцьом-матірєв, дідиком-бабков!). На радость и втіху близькуй родині, будапештському началству, містных педагогів, газды готела и його робутникув концерт ся удав! Не хыбіли на нюм ані співанкы, ані танці, декламованя вершув и литературных композицій, оригіналні циркусові номеры и поєдні музыкальні выступованя юных талантув з Мадярщины и Пудкарпатя. А по удачнум концертowi зунованих артистув и вдячных позерателюв чекав сяточный обід. Ужек за послідніма акордами сего дійства, накопи на велику радость дїтвачні вунесли величезну торту, радостні переживаня были переплітені и иншыма емоціями (так, ги все пудкарпатські діти, не вумучені подобными акціями на отцюзніні, розлучали ся з містными дітьми, ставшыма за послідній тыждень цїмборками и цїмборами, зо слызамы на очох...). Тоті спокуйніші вже пуд час прощального обіда заговорили за планы на будучый рук, накопи юні Русины зясь ся зберуть доведна на чудеснум южнум берегови Балатона. Дїтјом, на щастя, не суть познаті фінансові трудности днешнєсти. Природні оптимісты думають за єдно: у такое файное и веселое місто вартать ся навернути ищи хоть лем єден раз!

Організацію табора пудпоровало ВРС, Фондація Шандора Векерле, СРС, Русинські Самосправованя Будапешт-Ференцвароша, Кішпешта и Пейча.

-16

Честовані Читателі нашуй новинкы!

Обертаєме ся ку вам з єднов дуже важнов просьбов. Любили бы сьме зачати нову рубрику у нашуй новинці, у якуй намічаєме розказовати за історію русинських фамілій. Кедь маєте желаня історію своєюй фамілії учинити сосполным маєтком, тогды просиме вас написати за йсе и загнати на адрес редакції. Памнятайте, же правдыва історія каждого, ищи и майбулшого народа состоит из многих маціцькых сімейных кронік, котрі мають не меншу цінность, ги товсті фольянты многотомнуй історії поєднаних імперій минулости вадь могучых держав днешнєсти!

Пам'яті великого доктора

У суботу 16. юнія невелика конференц-зала Вседержавного Русинського Самосправованя на улиці Дёрмот у Будапешті была повна потомками и честователями славного сына нашого народа – доктора Александра Фединця (1897-1987). З кунця докторського практикованя, годно быти, майпознатого хірурга Пудкарпатя, пруйшло вжек такой тридцять рокув, айбо мало ся найде краянув, што не вспоминають добрым словом правдивого фахмана и богатуй души чоловіка, котрый помуг, а часто и спас живот многым пудкарпатцюм старшуй генерації. Практиковав студент Будапештського и абсолвент Празького універзітета в Братіславі, Ужгороді, Мукачови и Севлюші, ги стажіста зліпшовав фахманське умілство у майпознатых европських клініках, був єдным из організаторув пудготовки докторських кадрув в Ужгородськым універзітеті. Доста уповісти, же возглавляв майже тридцять рокув катедру хірургії. За 65 (!) рокув провюг десятки тысяч операцій в области урології, гінекології, травматології, дїточуй хірургії и других сферах лічництва. Єден из вузнаных ведучых европських спеціалістув з лічення воліватости (базедовуй хвороты). Йсе лем поєдні штріхы унікалнуй фахманськуй біографії єдного из майпознатых Русинув, котру легко доповнити хоть лем хронологієв многых чудесных оперовань великого хірурга, што даровали пацієнтум майдорожє, што годен учинити єден чоловік про другого и суть про нас днешніх інтересантні як з бока фахманського, так и майвысшых людських подвигов во имня людяности.

Булшость притомных як и выступающих –

уроженці Пудкарпатя, многі роки практикувучі у Мадярщині, само собов, были медики, айбо бесіда вуйшла не так професіонална, ги велми душевна. Зачав ї обстоятелным и інтересным рефератом старшый сын юбіланта Александер Фединец, котрый не лем припомнянув основні дати жывота и докторованя, айбо споминав и такі факты из богатуй біографії знаменитого вутця, котрі нигда не были извістні про шырокі круги сосполности. Бесіду тримали доктори, у жывоті котрых професор Фединец, ги было ясно из їх емоційных выступув, на все зайняв своє особє и неповторимє місто: Павел Мейсарош, Янош Сабов, Дёрдь Сепеші, Ференц Керекеш. Маріанна Лявинец цїтовала мемуары Сергея Добоша «Воспоминания хирурга», Олга Повч задекламовала верш доктора-поета Михайла Вовка из книжочки Володимира Гінзбурга за знаменитого чоловіка, котра увідїла світло світа ищи за жывота великого доктора... Вела засіданя и уповіла своє благодарное слово за честованого и любєного многыма Шоні бачія и його невістка Віра Гіріц, котра подяковала Секції Докторув Общества Русинськуй Інтелігенції им. А. Годинкы за ініціативу організації Дня пам'яті професора Фединця,

акцентовала на гуманізм, скромность, оптимізм професора и глубокє честованя ним хворых, колєг и медицинго персонала.

Каждый из выступающих спомнив за свої особні стрічі з великым чоловіком, вадь за тоті сліды, што лишив по собі єден из майщастливых людей двадцятото столїтя, котрый ищи за жывота дустав велику честь од сочасникув и, ги видиме, обстав у пам'яті благодарных потомкув. У єдном были доведна ушыткі выступающих: рідко коли у єдном чоловікови такое органічне и богатє єдинство унікальных фахманських способностей и высокых людських якостей, котрі были характерні про правдивого пудкарпатського інтелігента Александра Фединця. (Спомины за професора Фединця єго сына Александра будеме публиковати у далшых вуданєх нашої новинкы.)

Др. Золтан Медве – 85-ручний

Честованый юбіланти – майже, же єден єдненькый из днешніх отцюзняных славістув, котрым не треба много говорити за русинську трагедію другуй половки XX століття, хибність сталінськуй теорії, котра зараховала їх до українського народа и котра до днесь є про многих мадярських учених платнов. Зато, же познає історію народа познатый мадярський літературознаватель Др. Золтан Медве, пудкарпатський родак, не из «єдинственно правдивых учебников» часув «лагернуй правды» по Другуй Світовуй Войні, а из личнуй практики, ибо комуніковав з живыми Русинами у 30-ті и 40-ві роки минулого століття, вуходив русинську народну, а пак и середню школу в Ужгороді. Не є чудо, же єден из первых вуголосив правду ищи кунцём 80-ых т.е. формално ищи за часув соціалізма и вшеляко зачав пудперати право русинського народа на національний ідентитет и правдиву історію народа, межи котрым вурус.

Правдов є, уповім отворено, же ми приятно писати за старшого колегу не лем зато, же є русиніста, котрый пудняв при первуй можности свуй голос на хосен нашого народа, не лем зато же є родаком з Пудкарпатя, айбо ищи и зато, же вун єдногодок мого скоро спочилого вутця... Родив ся 14. януара 1927. рока близь Ужгорода, у даколи чисто русинськым, а натогды в русинсько-мадярськым селі Шішловці, де и вуходив перві три класы народнуй школы по мадярськы, а пак дві класы по русинськы у сосідньому Ужгороді. Добрі памятають свою русинську учительку Марію Бачинську. Думам, же и она любила свого ученика, ибо и тогды и пак потом все учив ся лем на отлично и ги вна записала у особнум листі: «дуже совѣсный... приятельський». У русинську (ги тогды казали, руську) гімназію вступив ищи за Чехословацького режіма 1938. рока, айбо булшу часть ї вуходив ужек у Мадярщині. Послїдні сему и восьму класы штудовав у Кішварді, ибо фронта восени 1944. рока не дала продовжати школованя в Ужгороді... Так же послухав совіт директора ужгородськуй гімназії Др. Василя Сулинчака и матуrowав уже 1946. рока в Кішварді. Ипен у сесь час заперли гатары и молодой хлопец на все, як ся пак указало, обстав ся у материнськуй про нього державі. Сорголомшного и успішного гімназисту у тяжкый час (фамілія ся обстала у Пудкарпатю) пудпер Николай Дудаш, гайдудорогський єпископ. 1946-1952. рока Золтан Медве штудовав богословіє

на університеті Петера Пазманя в Будапешті. Спершу успішно ги все *summa cum laude* здобыв новембра 1949. рока бакалаврат, а по двох роках пуднїйше и ліценціат. Пушов, ги видиме путём многих пудкарпатських хлопцїв. Айбо, ги многі пережі, наприклад, Антоній Годинка, по богословію пушов у світську науку. Так же встиг ищи пак вуштудовати и марксїзм-ленїнїзм... (штудованя богословія прийшло ся на сорок роки тримати у великуй тайні...). Интересаннос, же нові студії славістики у Пейчу зачав паралелно преподаючи великоруський язык у містнум педагогічнум інституті. По славістиці у Пейчу и Сегеді здобыв пак ищи діплomu класичного філолога у Будапешті и довгі роки був пак познатим мадярським ученим-славїстом, опубліковав майже пуддруга стовкы научных робут. Межи нима и дві книжочки за товмаченя Шандора Петевфія у русинськым світї (1). Ипен пуд час пудготовки сїх вудань мав єм честь спознати ся з велїчестованым колегом ближше. Познавуть го и мадярські Русини. Як и многі з них, добрі памятам, наприклад, як у страшну студїнь фебруара 2004. рока тримав красну бесїду прекрасный оратор Золтан Медве, пензіонованый натогды універзитетный доцент, на отвореню памятникуй таблы академика Антонія Годинки на стїні Пейчського університета.

Ги видиме, и на пензії творча біографія ученого ся не застановила. Про нас є приятным знаком, же послїдня за часом публикація ученого минулого рока є пуд тітулом «От „dialectus ruthenica” до литературного языка», актуальность котрої про нашу общину тяжко переоцінити.

Сосполность не раз отмічала заслугы юбіланта. Уже у наш час Золтан Медве награжденый був памятнымя медаліями *Nobilis ingenio* (2002) и академика Антонія Годинки (2004).

Многая и благая літа Вам, честованый наш юбіланти!

—Ль

1. Medve Zoltán: Az Alföld poétája a zordon Kárpátokban. Petőfi Sándor kárpátaljai és galíciai recepciója. Szerkesztette és az előszót írta: Udvari István. Studia Ukrainica et Rusinica Nyiregyháziensia 14. Nyiregyháza, 2004; Medve Zoltán: Petőfi a ruszin nép nyelvén. Petőfi Sándor kárpátaljai ruszin fordításainak antológiája. Szerkesztette és az előszót írta: Udvari István. Studia Ukrainica et Rusinica Nyiregyháziensia 18. Nyiregyháza, 2005.

Május

9.: A Zuglói RÖ és a Fővárosi RNÖ által megrendezett **Ruszin Kulturális Est** keretein belül sor került Bokotey Lóránt, ruszin festőművész és Dr. Lehoczky Miklós, ruszin kötődésű festőművész kiállításának megnyitójára. A kerületben élő ruszin gyerekek versek és színdarab előadásával örvendeztették meg a nagyszámú közönséget. A rendezvényt megtisztelte jelenlétével Dr. Sáfrán Erzsébet, a Zuglói Önkormányzat aljegyzője.

12.: **Ruszin Ifjúsági Találkozót** rendeztek a Zuglói RÖ fiatal képviselői.

17.: A Menybemenetel Ünnepe napján a Máriapócsi Bazilita Kolostor területén Kocsis Fülöp, a Hajdúdorogi Görögkatolikus Egyházmegye püspöke **felszentelte az újonnan épült fatemplomot**. Az ünnepet Szent Liturgia zárta.

19.: A Budaörsi RÖ Ruszin Nemzeti Napot tartott.

20.: Az idei **Ruszin Nemzeti Ünnepet** az ORÖ Miskolc-Görömbölyön tartotta meg. Az ünnepen számos települési ruszin önkormányzat képviseltette magát. Beszédet mondott Gircz Vera, az ORÖ elnöke és Kraszlán István, az Emberi Erőforrások Minisztériuma Nemzetiségi Osztályának osztályvezetője. A rendezvényt megtisztelte jelenlétével Paulik Antal, az Emberi Erőforrások Minisztériuma Nemzetiségi Kapcsolatok Főosztályának főosztályvezető-helyettese.

26-27.: Május utolsó napjaiban került megrendezésre a Lengyelországi Krynicában a **VII. Biennalé**, ahová több országból is érkeztek ruszinok. A kétnapos rendezvényen bemutatták Szócska Györgyi művésznő, a **Budapest Főváros VI. kerület Terézváros képviselőjének** és Urbán Marianna művésznő munkáit. A kiállítást a közönség hatalmas érdeklődéssel fogadta.

Június

2.: Az Érdi RNÖ idén is részt vett a **Szőlővirág Ünnep és Nemzetiségi Fesztivál** programsorozatán, ahol a ruszin ételek kóstolója mellett a vendégeket a Kárpátia Néptánc Együttes szórakoztatta.

2-3.: A Hajdúdorogi Görögkatolikus Egyházmegye **100 éves fennállása** alkalmából rendezett ünnepségen a Máriapócsi Kegyetemplomban közös hangversenyt adott Jevgenyij Nyesztyerenko, a világ-hírű orosz operaénekes és a Szent Efrém Férfikar. Másnap folytatódott a négy hangversenyt tartalmazó sorozat a Budapesti Szent István Bazilikában, ahol a 10 éves fennállását ünneplő Szent Efrém Férfikar és Jevgenyij Nyesztyerenko záróhangversenyére került sor.

3.: A Budapest XIII. kerületi RNÖ idén is részt vett a már hagyományos **Nemzetiségi Fesztivál** programjában, amely során fellépett a Kárpátia Néptánc Együttes.

6-16.: **Engesztelő zárandoklat** indult Pálházáról. Az ország négy pontjáról indultak el zárandokok Budapestre. A zárandoklat célja: az összefogás, szeretet, együttérzés, megértés, összetartozás. Június 9-én reggel 7 órakor harangszó hívta a Komlóska lakosait és a zárandokokat szentmisére, ahol Dr. Orosz Atanáz püspök mellett a térség lelkipásztorai istentiszteletet tartottak a zárandoklatért. A szentmise végén Püspök Atya megáldotta a zárandok tárgyait és a zárandokokat. A zárandoklat településről településre haladt, a szervezők egyházi és világi vezetők beszéde mellett számos kulturális műsort rendeztek. A Komlóscai Ruszin ÁMK tanulói kétnyelvű előadással érték el nagy sikereket.

9.: Múcsony Nagyközség RNÖ **Nemzetiségi Napot** tartott. A program egy délutáni vecsernyével kezdődött, majd kulturális bemutatóval folytatódott. Felléptek a Kalász László Általános Iskola ruszin nyelvet és néptáncot tanuló kisdíákjai és a Hagyományörző Népdalkör tagjai. A Majorné Zsebesi Borbála tanítónő, a Múcsonyi NRNÖ elnöke által betanított műsor és a Hagyományörző Népdalkör előadása nagy sikert aratott.

16.: Az ORÖ székházában került megrendezésre a nagytekintélyű kárpátaljai sebész orvosprofesszor **Fedinecz Sándor** születésének 115. évfordulója alkalmából rendezett **emléknappra**. A nagyszámú megjelent vendég között volt a professzor fia Sándor és lánya Alexandra, valamint unokái: Sándor, Tibor, Nikol, Pál és György. Fedinecz Atanáz betegsége miatt maradt távol a rendezvénytől, de lélekben együtt volt az ünneplőkkel.

16-24.: Már számos alkalommal adott otthont a Balatonföldvári Park Hotel a **ruszin gyerekek** felhőtlen nyaralásának. Az idei **tábornak**, amely az ORÖ, a Wekerle Sándor Alapkezelő, az FRNÖ, a Budapest-Ferencvárosi, a Kispesti és a Pécsi RNÖ támogatásával valósult meg, fő célkitűzése az anyanyelv és a ruszin népi és művészeti hagyományok ápolása volt.

28.: A Budapest-Józsefvárosi RNÖ elnöke Dr. Szabó János bemutatta az érdeklődő közönségnek az önkormányzat által társkiadóként megjelentetett **Ruszin Almanach 2011.** évi kiadványt.

30.: Az Irotai RNÖ idén is megrendezte hagyományos **Ruszin Nemzeti Napját**. Az egybegyűlteket üdvözölte Minyóczki Bertalan, az Irotai RNÖ elnöke, köszöntőt mondott Kozsnyánszky János, az ORÖ elnök-helyettese, Sárospataki RNÖ és a MROSZ elnöke.

A 2012. évi Ruszin Nemzeti Ünnepe Görömbölyön

A régmúlt, 1724-ben, egy kijevei vándor, Hrihorovics-Bárszkij Vászilij meglátogatta, ahogy ő nevezte Herembej falut, amely szerinte tipikusan szláv falú volt. Azóta sok víz folyt le a Tiszán, nagy változások mentek végbe Magyarország térképén és a helyi közösség életében is, de ennek a vidéknek a lakossága jól emlékszik eredetére. Majdnem ötven évvel később, híres püspökünk, Bacsinszki András, Mária Teréziától kapott termálfürdőket, apátságot, mely a Munkácsi Egyházmegye gazdasági jólétének erős bástyája, igazgyöngye volt hosszú éveken keresztül. Földrajzi közelsége miatt Tapolca (most Miskolc város része), sokáig Görömbölyvel egy adminisztrációs körzetben volt. Teljesen természetes tehát, hogy éppen itt, Görömbölyön (ruszinul Hreblya-gát), mely 1950 óta Miskolc egyik

kerülete, május 20-án, vasárnap összegyűltek Magyarország ruszinjai az évente megrendezendő hagyományos Ruszin Nemzeti Ünnepe alkalmából. Népünk jellemző módon a ruszinok többsége a helyi görögkatolikus templomban gyűlt össze. Hasonlóan a Kárpátaljai ruszin települések többségéhez, a templom, dombon épült, egy régi fatemplom helyén kőből, neoklasszicista stílusban a XIX. század derekán. Az épület előtti díszkertben II. Rákóczi Ferenc, a „ruszin fejedelem” mellszobra áll, a szabadság szeretetének és az itt létrejött ruszin település szimbólumaként. A helyi közösség nagyon agilis, a közösségi élet forgatagában kiemelkedő szerepet tölt be. Az itteni ünnepekről tudnak a nagyvilágban élő ruszinok is. (Kurucz Ünnepe, melyet már harmadszor rendeznek meg éppen egy hét múlva, május 26-án – *Szerkeszt.*).

Az országos ünnepséget a helyi parochus, Dudás László atya nyitotta meg, megható beszéddel üdvözölte a nagyszámú vendégsereget. Hangsúlyozta, hogy az idén a magyarországi ruszinok Nemzeti Ünnepeiket Görömböly lakosságával együtt ünnepeik, mivel egybeesik a falu fennállásának 300. évfordulójával. A parochus nem titkolta abbéli örömét, hogy, kellemes légkörben, saját templomában, az egész országból és a határon túlról érkezett nagyra becsült vendégekkel van alkalmuk ünnepelni a híveknek és neki, az ő pásztoruknak.

A rövid köszöntő beszédet követően elkezdődött

az ünnepi Szent Liturgia. Az ünnepélyességet fokozta az is, hogy a liturgiát főtisztelendő Simon György, az ungvári Keresztelő Szent János Születése templom parochusa, a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye Hivatalának helyettes vezetője, egyházi szláv nyelven vezette, ahogy azt több évszázadon keresztül tették a magyarországi ruszinok. Ungvári vendégünk csodálatosan erős hangját kiegészítette a külföldön is jól ismert

Szent Efrém Férfikar, melyet Tamás Bubnó karnagy vezényelt. El kell mondani, hogy sajnos a helyi görögkatolikusok, akik a legtöbben voltak a templomban, számára a szláv nyelvek nagy titkot jelentenek. Meglehet, hogy a város közelsége miatt a helyi ruszinok nyelvileg annyira asszimilálódtak az évek során, hogy még Görömböly idősebb generációja nem

érti már sem a ruszin, sem az egyházi szláv nyelvet. Nem csoda tehát, hogy a Szent Liturgia elején az emberek inkább Simon atya és a csodálatos Szent Efrém Férfikar gyönyörű énekét hallgatták, egy idő után már többen is csatlakoztak az énekhez. Ebben segítette a híveket az ismerős dallam és magának a Szent Liturgiának a menete. Mindenki úgy énekelt, ahogy tudott, de a hatás, meg kell, hogy mondjam, fenomenális volt. Kár, hogy az olvasók ezt nem hallhatták. Úgy éreztem, hogy a Pápai Himnusz, pontosabban annak második része még sohasem hangzott Görömbölyön olyan szépen és olyan erővel, messze szállt a templomot környező vidéken!

A prédikációt, Szónoczky János Mihály atya tartotta. Az ünnepi Szent Liturgiában Szent Máté evangéliumának 28. fejezete 16-20. versekig szolgáltatta az ünnepi beszéd alapját. Az evangéliumi üzenet hirdetője felhívta figyelmünket arra a felhőre, ami eltakarta az emberi tekintet elől a mennyekbe emelkedő Üdvözítőt. A felhő, amely alatt a tanítványok voltak, nem választotta el őket Mesterüktől, hanem itt kapták meg a különleges szolgálathoz, az evangélium hirdetéséhez a kegyelmet. A bibliai felhőkből mindig megtapasztalható Isten leereszkedő jósága. A választott nép a pusztai vándorlás során a felhő alatt vonult. A szabadságba vezető út felhője volt ez. A Sinai pusztai felhőjéből a törvényadás eseményét, a szövetségekötés történetét látjuk.

Görög katolikus egyházunk is kegyelem felhője alatt él. Az évszázadok viharai, ha meg is próbálták népünket, de kitartottak a szabadság eszménye mellett és a Nagyságos Fejedelem zászlaja alá sereglettek. 1646. április 23.-án a kegyelem felhője alatt gyülekeztek nemzetünk papjai és az ungvári unióval megerősödtek a kegyelemben. Hitükhöz hűséges, tanúságtevő néppé formálta őket a kegyelem, mely népből számtalan hitvalló és vértanú került az anyaszentegyház oltárára. A kegyelem felhője alatt élünk mi is, megemlékezve a megtartó Isten kegyelméről, melyet továbbra is kell kérnünk, hogy hitéhez, hazájához és hagyományaihoz hűséges nemzetté váljunk.

A Szent Liturgia befejeztével az ungvári vendég, Simon György anyanyelvünkön, választékos ruszin nyelven szólt a jelenlévőkhöz. Őt is megérintette az emelkedett, ünnepélyes légkör, szívet melengető, őszinte szavakkal fordult a magyar testvérekhez, köszöntötte az egyház híveit és vendégeit.

Ezt követően ismét a helyi paróchus vette át a szót, és megköszönte a Szent Efrém Férfikarnak az Arany-szájú Szent János liturgia felejthetetlen és személyesen az énekkar agilis vezetőjének, az alkotó munka szerelmesének, Bubnó Tamásnak. Ezzel Dudás atya átadta a szót a vasárnapi ünnepség világi vezetőinek. Először házigazdaként Dr. Bory Endre, a Miskolci Ruszin Nemzetiségi Önkormányzat elnök köszöntötte a helyi és külföldi vendégeket, megköszönte a részvételt és azt, hogy ily módon támogatják hazánk észak-keleti részén működő ruszin közösséget.

Az Országos Ruszin Önkormányzat elnöke, Giricz Vera rövid, de tartalmas beszédében nem csak az ünnepről szólt. Tájékoztatta a vidéki ruszinokat a nemzetiségi közélet jelenlegi helyzetéről, beszélt arról, hogy mit sikerült végrehajtania az ORÖ-nek a vezetése alatti első évben, néhány jövőbeni tervet is megemléltet. Megemlékezett arról is, hogy a Szent Efrém Férfikar is jubilál az idén, hogy éppen tíz évvel ezelőtt kezdte el a férfikar mindnyájunk számára áldásos tevékenységét, és hogy a ruszin közösség támogatása is hozzájárult hírnevükhöz. Büszkék

vagyunk rájuk, mert már eddig is dicsőséget hoznak hazánknak. Ezt követően az Elnök Asszony átadta a szót a nagyra becsült vendégnek, az Emberi Erőforrás Minisztérium Nemzetiségi Oktatási Osztály vezetőjének, Kraszlán Istvánnak, aki szólt a nemzetiségi nevelés és oktatás aktuális lehetőségeiről, amelyekről részletesebben a vendégünkkel készült interjúban olvashatnak.

Az ünnepi beszédek meghallgatása után a hívek és a vendégek kimentek a napfényes, barátságos templomudvarra, ahol megkoszorúzták Bacsinszky András püspök emléktábláját és II. Rákóczi Ferenc mellszobrát, az ismerősökkel, régi barátokkal folytatott kellemes beszélgetések, közös fotók készítése révén folytatták az ünnepelést. Azután a jelenlévők a Görömbölyi Közösségi Ház tágas termébe közös imádkozás és Simon atya áldása után elfogyasztották a finom étkeket. Nem maradhatott el a ruszin háziasszonyok által készített finomságok hagyományos bemutatója és kóstolója.

Ebéd után a vendégek nagy része meglátogatta az országszerte és külföldön is ismert történelmi pincésort, az 1938-ban készített pince-kápolnát, a ruszin múltat őrző emlékhelyet, amelyben természetesen, a helyi szőlőművelők és borászok büszkeségét képező tárgyak vannak kiállítva.

A szép, élményekben gazdag találkozó végén a résztvevők megígérték egymásnak, hogy egy év múlva, a Nemzeti Ünnap alkalmával ismét találkozhatnak, reméljük, egy másik, kellemes, látnivalókban bővelkedő helyen, mint a híres Görömböly.

Az Országos Ruszin Önkormányzat képviselő-testülete köszönetét fejezi ki mindazoknak, akik támogatásukkal, szervezői és lebonyolítási feladatok ellátásával, szívélyes vendég fogadással hozzájárultak a 2012. évi Ruszin Nemzeti Ünnap sikeréhez és feledhetetlen hangulatához.

-ly

Fordította Tudlik Ferencné

„...Magyarországon ma a nemzetiségeknek joguk van anyanyelvükön tanulni, és ezt kezdeményezni.”

Kraszlán Istvántól, az Emberi Erőforrások Minisztériuma Oktatásért Felelős Államtitkárság Nemzetiségi Osztályának vezetőjétől kérdeztük:

- *Milyen ma a nemzetiségek helyzete Magyarországon?*

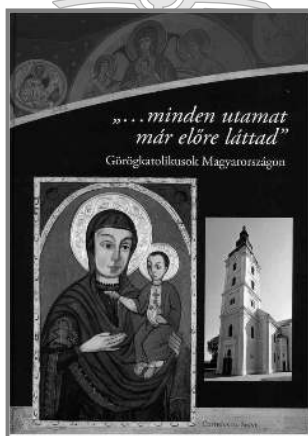
- Azt tudom elmondani, hogy Magyarországon ma a nemzetiségeknek joguk van anyanyelvükön tanulni, és ezt kezdeményezni. Ezek a jogosítványok korábban is megvoltak és most a törvénymódosítást követően sem változnak. Továbbra is, hogyha a magyarországi nemzetiségi szülők gyermekei legalább nyolcan vannak és igénylik a nemzetiségi oktatás megszervezését, vagy a nemzetiségi óvodai nevelés megszervezését, akkor ezt számukra meg kell szervezni. Én úgy gondolom, hogy ez egy nagyon fontos momentum, már csak azért is, mert alapvetően úgy gondolom, hogy ma már a nemzetiségeknél nem csak a ruszinoknál, más nemzetiségeknél is megfigyelhető ez, hogy a gyerekek a családból nem hoznak magukkal annyi muniációt, hogy a nemzetiségi létüket fel tudják építeni. Az iskolának a szerepe ebből a szempontból megnőtt. Valamennyi nemzetiség esetében én azt a példát tartom követőnek, hogy az iskolai oktatást, illetve az óvodai nevelést kezdeményezzék, hiszen csak így biztosítható, az hogy az anyanyelvüket ténylegesen megtanulják a gyerekek az iskolákban és az óvodákban.

- *Mit gondol, visszatérhetnek-e a ruszinok a gyökereikhez?*

- Az ünnepségen tartott beszédemben utaltam rá, hogy a nemzetiségek abban a sajátos helyzetben vannak, hogy nem mindig áll rendelkezésükre az a helyzet, amikor az anyanyelvüket ténylegesen megtanulhatják. A családok helyzete ilyen szempontból megrendült és úgy gondolom, hogy a modern nyelv használatát a családban ma már nem lehet elsajátítani, az iskolai oktatás szerepe és az óvodai nevelés szerepe ilyen szempontból felértékelődik, és én valamennyi nemzetiséget Magyarországon arra ösztönöznék, hogy feltétlenül kezdeményezzék ezt, hiszen a család szerepét az iskolák ténylegesen át tudják venni. Szerintem képzett pedagógusokkal az anyanyelv elsajátítása kiválóan biztosítható és a nyelvismeret, a nyelv fejlesztése valamennyi nemzetiség számára elengedhetetlenül fontos. „Nyelvében él a nemzet” – mondják, és a nyelv elsajátítása a nemzetiségi közösséghez való további kötődést, fejlesztést, erősítést is szolgálja. Ma Magyarországon a szülőknek lehetőségük van kezdeményezni a nemzetiségi oktatás megszervezését, tehát érdemes ezzel élni. Természetesen az állam az érintett nemzetiségek aktív közreműködését nem tudja nélkülözni, csak és kizárólag olyan mértékben, olyan szinten, olyan formában tudja biztosítani az anyanyelvű nevelést és oktatást, amilyenben azt a közösség igényli és meg is tudja azt valósítani.

Könyvajánló

Megjelent a centenáriumi kötet

A „... *m i n d e n utamat már előre láttad*” címet viselő, 228 színes oldalból álló, A/4-es méretű kötet három részből áll.

Az első rész (*Útjaink – történeti visszatekintés* - Szerző: *Végheő Tamás*) a Hajdúdorogi Egyházmegye és a Miskolci Apostoli Exarchátus történetét mutatja be a hajdúdorogi mozgalom kezdeteitől egészen

végigvezeti az olvasót a magyar görögkatolikusság történeti útján. Ismerteti azokat a tényeket és összefüggéseket, melyek ezt a történeti utat időnként kálvária-úttá, kényszerpályává vagy éppen ellenkezőleg: szabad ösvénnyé változtatták át.

A második rész a Hajdúdorogi Egyházmegye és a Miskolci Apostoli Exarchátus közösségeinek és templomainak gazdagon illusztrált leírását tartalmazza (Szerzők: *Végheő Tamás* és *Terdik Szilveszter*; fotók: *Bakos Zoltán*). Ebben a részben megtalálható minden magyarországi görögkatolikus egyházközség és templom történetének rövid, fényképes bemutatása.

A kötet zárófejezetében (*Hitünk ereje, tisztasága és egysége*) a görögkatolikus egyház küldetésével kapcsolatban Kocsis Fülöp hajdúdorogi püspök fogalmazza meg gondolatait.

Orosz Atanáz püspök szenteléséig. A mintegy százoldalas, számos fényképpel illusztrált fejezet

Találkozó Atanáz püspökkel

Az Országos Ruszin Önkormányzat, a B-A-Z Megyei és a Miskolci Ruszin Nemzetiségi Önkormányzatok vezetői, a kárpátaljai vendégek, valamint a Szent Efrém Férfikar köszöntötték a Miskolci Apostoli Exarchátus Püspök-Exarcháját Dr. Orosz Atanáz felszentelésének egy éves évfordulója alkalmából. A rövid és meghitt légkörben lezajlott találkozón a hazai ruszin közösség vezetői tájékoztatták Nagyméltóságú és Főtisztelendő Püspök Urat a nemzetiségi közélet aktuális eseményeiről és a jövőbeli tervekről.

Százéves a Hajdúdorogi Egyházmegye

Az alapításának 100. évfordulóját ünneplő Hajdúdorogi Egyházmegyét köszöntő hálaadó Szent Liturgiát Kocsis Fülöp megyés püspök mutatta be vasárnap, az ünnep alkalmából az Országgyűlés a Görög katolikus hitéhez leghűségesebb város címet adományozta a településnek.

Hajdúdorog főterén elsőként Alberto Bottari de Castello apostoli nuncius köszöntötte a híveket és olvasta fel Tarcisio Bertone vatikáni bíboros államtitkár köszöntő levelét.

A liturgián részt vevő Erdő Péter bíboros a több ezer összegyűlt hívőhöz szólva úgy fogalmazott: száz évvel ezelőtt az egyházmegye alapítása bátor újítás volt a magyar nyelvet beszélő hívőktől.

Kocsis Fülöp arra buzdított mindenkit, hogy újítsák meg Krisztusnak tett felajánlásukat. "Akarjuk odaadni az életünket és a liturgikus imádság mindenki számára legyen személyes elköteleződés" - mondta a püspök.

Forrás: MTI | 2012. június 03. vasárnap 20:10 |

Fölszentelték a Máriapócsi fatemplomot

Május 17-én, azaz Mennybemenetel ünnepnapján megtörtént a Máriapócsi fatemplom fölszentelése. A szertartást Kocsis Fülöp hajdúdorogi megyéspüspök végezte, melyet ünnepi Szent Liturgia követett.

A kegyhely legújabb épített értéke régóta érdeklődés tárgya, legfontosabb funkcióját azonban csak mostantól töltheti be, hiszen végre szertartásoknak is helyet adhat. Ma már nincsenek a Máriapócsihoz hasonló fatemplomok Magyarországon. „Az elmúlt száz évben eltűntek ezek az egyszerű templomok az egyház életéből - hangsúlyozta Kocsis Fülöp, és reményét fejezte ki, hogy a fatemplom új korszakot nyit meg a templomépítkezésekben, ezzel együtt a lelkek építésében.” /Magyar Kurír/

Számos adományozó nagylelkűségét testesíti meg a templom, a hívek segítségével az Emberi Méltóság Tanácsa, amelynek elnöke Dr. Lomniczi Zoltán vállalta az egyik legfontosabb szerepet. A templom fölszentelésénél jelen volt Szunnai Miklós, ügyvezető igazgató.

Az Országos Ruszin Önkormányzat, a Komlóskai, a Kistokaji, az Ónodi, a Sajópetri és a Sajóládi

Ruszin Nemzetiségi Önkormányzatok támogatatták egy-egy ikon elkészítését.

Az épület annak az egykor a településen a ruszinok által felépített fatemplomnak az utódja, amely otthont adott az 1696-os és 1715-ös könnyezéseknek. A templom az új barokk épület állítása idején semmisülhetett meg. A most elkészült helyiségbe

belépve kicsit az időben is vissza léphet a látogató: milyen lehetett az ország egyik legelmaradottabb zugában, a zavaros török időkben egy egyszerű szegényes templomban a könnyezés tanújává válni.

A fatemplom szentélyében a könnyező ikon egy korai másolata is helyet kapott, míg az ikonosztáz képei az Istenszülő-ikon stílusának megfelelően készültek el.

A szerény, békét árasztó faépület 17. századi hangulatát magunk mögött hagyva, a kegytemplom ajtaján belépve, az túldíszített barokk térben a kegyhely egész más arca mutatkozik meg. Az Istenszülő-arc azonban mindkét helyen ugyanazzal a mosollyal várja a betérőt.

Forrás:

www.mariapocskegyhely.hu

Ruszin Ifjúsági Anyanyelvi -és Művészeti Tábor

A szülőknek minden nyáron meg kell oldania azt a kérdést, hogy melyik tábor lenne a leghasznosabb gyermeke számára. Akik szeretnék megőrizni identitásukat a legjobb választás a ruszin gyermektábor. A magyarországi ruszinok számára a tábor helye is nyilvánvaló – mi lehet más, mint a Balaton? Hiszen melyik testileg-lelkileg egészséges gyerek nem örül a nyári hőségben az úszásnak, fürdőzésnek? A kérdés csupán költői, mindenki tudja a választ... Annál is inkább, mert a magyar „tenger” déli partján lévő csodálatos Riviéra Park Hotel, szálloda komplexum tulajdonosa, a tisztelt Benza György úr, ez alkalommal is készen állt arra, hogy támogasson minket. Immár negyedszer nyitotta meg kapuit a ruszin gyermek-tábor Balatonföldváron, június 16-án. Ez alkalommal az Országos Ruszin Önkormányzat elnökének, Giricz Verának és a Budapest Főváros Ruszin Nemzetiségi Önkormányzat elnökének Szilcer-Likovics Olgának kezdeményezésére a tábor pedagógiai programja mindenekelőtt „nyelvi” hangsúlyt kapott, mivel a külföldön élő ruszinok többségének az a legnagyobb problémája, hogy más nyelvi környezetben a gyerekek az idő javarészeben a többség nyelvét beszélik. Így, legégetőbb problémájuk a nyelvi asszimiláció. Szilcer-Likovics Olga, az FRNÖ elnöke vállalta a tábor vezetését és sikerre vitte az általa összeállított és kidolgozott pedagógiai programot, megszervezte és céltudatosan irányította a gyermekcsoportokat és a foglalkozásokat vezető tanári gárdát.

A gyerektábor programja, reggeltől-estig sűrű és tartalmas volt. A napot reggeli tornával kezdték Fábián János vezetésével. Reggeli után különböző csoportokra oszlottak a gyerekek: egyesek Farkas Sándor és Kedyk Anna pedagógusok vezetése alatt énekeket és más zenés számokat gyakoroltak a vasárnapi gála koncertre, míg mások Bródy András művészunktől festeni tanultak, még mások Radulyné Draveczy Andrea vezetése alatt kézműves foglalkozásokon használati és dísz tárgyakat készítettek. Ezt követően mindenki táncolni ment Likovics Alexandrához vagy Lakatos Péterhez, görögkatolikus hittanra.

Egy ifjú tehetségekből álló csoport irodalmi összeállítást készített elő „Isten teremtményei vagyunk” címmel. Három napon keresztül a gyerekek ismeretterjesztő foglalkozásokon vettek részt Szondi Miklós irányításával tanulmányozták a rovásírást. Egyszerűen, a gyerekeknek nem is olyan sok idejük maradt a fürdésre vagy a trambulinos akrobatikai mutatványokra. Voltak olyanok is, akik a testnevelő

tanár vezetésével szabad idejükben fociztak, úsztak vagy búvárkodtak, de ehhez nagyon messzire kellett bemenniük a vízbe, mert a part közelében sekély volt a víz.

Sokáig fognak emlékezni a gyerekek egyéb érdekes programokra is, például a Szaturnusz jachton való nyílt vízi kirándulásra. Egész héten kegyetlenül sütött a napocska (nem egy város lakó örült volna, ha ebben a hőségben legmesszebb tölthette volna az aszfalttól és betontól az idejét!), de épp a jachtozás alatt egy-két órára feltámadt a szél, egy kicsit beborult az ég, úgy hogy a kirándulás remekül sikerült!

Az egyhetes, gyönyörű helyen és jól felszerelt hotelszobákban és a hotelkomplexum területén, ahol minden egyes fa, számos rózsaszírtetvény és a szépen karbantartott, zöld pázsit mindig kitűnő állapotban van, történi táborozás igazi fénypontja az utolsó nap, a vasárnap volt, amikor a tábor résztvevői a nagy hangversenytérben gálakoncertet tartottak, az itt

készült festményekből és tárgyakból kiállítást rendeztek. Főleg az ifjú fellépők rokonaiból álló vendégsereg jelenléte különleges atmoszférát kölcsönzött az eseménynek (ki az, aki nem szeretne szerepelni anyja-apja, nagymamája-nagypapája előtt!). A közeli rokonság, a budapesti vezetőség, a pedagógusok, a szálloda gazdája és dolgozói öröme a koncert jól sikerült! Nem hiányoztak belőle a ruszin énekek, táncok, szavalások és irodalmi kompozíciók, eredeti cirkuszi mutatványok, a magyarországi és kárpátaljai ifjú tehetségek zenei előadásai sem. A sikeres koncert után a fellépőkre és a hálás közönségre ünnepi ebéd várt. A ceremónia zárásakor, amikor a gyerekek nagy örömeire kihozták a hatalmas tortát, az örömteli izgalmak más érzésekkel is keveredtek (ugyanis, a hasonló rendezvényekkel hazájukban nem elkényeztetett kárpátaljai gyerekek könnyes szemmel búcsúztak az itteni gyerekektől, akikkel egy hét alatt megbarátkoztak). A nyugodtabbak már a búcsúébred ideje alatt a jövő évi tervekről beszéltek, amikor az ifjú ruszinok ismét találkoznak a Balaton déli partján. Szerencsére, a gyerekek nem ismerik mindennapjaink pénzügyi nehézségeit. Természetes optimistákként csak egyre gondolnak: hogy az ilyen szép és vidám helyre legalább még egyszer vissza kell jönni!

A tábor támogatása az Országos Ruszin Önkormányzat, a Wekerle Sándor Alapkezelő, a Budapest Főváros Ruszin Nemzetiségi Önkormányzat, a Budapest-Ferencváros, a Kispesti és a Pécsi Ruszin Nemzetiségi Önkormányzatok.

-ly

Fordította: **Tudlik Ferencné**

A híres orvos emlékére

Június 16-án, szombaton, Budapesten az Országos Ruszin Önkormányzat Gyarmat utcai ülésterme megtelt népünk híres fiának, Fedinecz Sándor sebész professzornak (1897-1987) leszármazottaival és tisztelőivel. Kárpátalja egyik legismertebb sebésze, orvosi praxisának befejezésétől már majdnem harminc év telt el, de kevés olyan helyi ember akad, aki jó szóval ne emlegetné a kiváló és gazdag lelkiéletű szakembert, aki sok kárpátaljai lakosnak nem csak segített, de gyakran életet is mentett. A Budapesti Tudományegyetem hallgatója, majd a Prágai Tudományegyetem diplomása praktizált Pozsonyban, Ungváron, Munkácson és Nagyszőlősen. Szaktudását a leghíresebb európai klinikákon fejlesztette, az Ungvári Tudományegyetemen az orvosok képzésének egyik szervezője volt, majdnem harminc évig vezette a sebészeti tanszéket. 65 éves (!) szakmai tevékenysége során több tízezer műtétet végzett urológiai, nőgyógyászati, baleseti sebészeti, gyermeksebészeti és más gyógyászati szakterületeken. Fedinecz Sándor professzor a Bazedow-kór gyógyításának európai hírnök szakembere. Ezek csak egyes momentumok az egyik legismertebb ruszin, nem mindennapi szakmai életrajzából, amelyet nem nehéz kiegészíteni a híres sebész által végzett számos sikeres műtét kronológiájával, amely műtétek visszaadták a pácienseknek azt a legdrágább kincset, amit az egyik ember tehet a másikért, és amelyek számunkra is érdekesek nem csak szakmai oldalról, hanem az emberiség mintájaként is szolgálnak.

A jelenlévők többsége Kárpátalja szülötte, orvos volt, a megemlékezés túllépett szakmai határokon és kötetlen, meleg hangú beszélgetéssé sikeredett. Az emléknapi programját a jubiléus idősebbik fia, Fedinecz Sándor indította érdekes, tartalmas ismertetővel, amelyben nem csak a híres apja életének és orvosi tevékenységének főállomásait említette meg, hanem olyan tényeket is, melyek ez idáig nem voltak ismertek a széles nyilvánosság előtt. Ezt követően felszólaltak olyan orvosok, akik életében Fedinecz Sándor

professzor sajátos, amint az meleg szavú mondanivalóikból is kitűnt helyet foglalt el: Mészáros Pál, Szabó János, Lyavinecz Marianna, Szepesi György, Kerekes Ferenc. Lyavinecz Marianna idézeteket olvasott fel Dobos Szergej „Egy sebész emlékei” című könyvből, Pócs Olga felolvasta Vovk Mihail orvos-költő versét Ginzburg Volodimir könyvéből, amely még a kiváló orvos életében került kiadásra. A sokak által szeretett és tisztelt Sanyi bácsiról hálás szívvel emlékezett a menyé, Giricz Vera is, aki megköszönte a

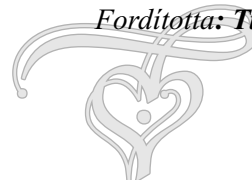

Hodinka Antal Ruszin Értelmiségi Egyesület Orvosi Szekciójának az Emléknapi megrendezésének kezdeményezését, továbbá külön kiemelte Fedinecz Sándor professzor emberiségét, szerénységét, optimizmusát, a betegek, a kollégák és az egészségügyi dolgozók iránt érzett tiszteletét.

Minden felszólaló szívesen beszélt a nagy emberrel való különleges találkozásokról és azokról a mély nyomokról, amelyeket hagyott maga után ez a huszadik század egyik legszerencsésebb embere, aki még életében nagy tiszteletet és megbecsülést kapott a kortársaitól és, amint látjuk, tovább él a hálás utódok emlékezetében. Egy dologban mindegyik felszólaló egyetértett: nem gyakran fordul elő olyan eset, amikor egy emberben olyan szervesen ötvöződnek kiváló szakmai képességek és magas emberi értékek, mint ahogy ezek jellemzőek voltak a kárpátaljai értelmiség igaz képviselőjére, Fedinecz Sándor sebész professzorra. (Lapunk további számaiban közzétesszük Fedinecz Sándor professzor Sándor fiának apjáról történő megemlékezéseit.)

-ly

Fordította: Tudlik Ferencné

Dr. Medve Zoltán – 85 éves

Tisztelt jubilénsunk talán az egyetlen a kortárs hazai szlavisták közül, akit nem kell meggyőzni a XX. század második felében zajló ruszin tragédiáról, arról a hibás sztálini elméletről, amely ukránokká nyilvánította a ruszinokat, s amelyhez sok magyar tudós a mai napig görcsösen ragaszkodik. Dr. Medve Zoltán, az ismert magyar irodalomtudós, Kárpátalja szülötte, a ruszin nép történelmét nem a második világháború utáni „lágeri igazság” idején „egyedüli igazságos tankönyvekből” ismeri, hanem személyes tapasztalatokból, mivel a múlt század 30-as és 40-es éveiben ruszinok között élt. Elvégezte a ruszin „polgári iskolát”, azt követően a középiskolát Ungváron. Nem véletlen, hogy már a 80-as évek végén, vagyis még a szocializmus idején elsőként mondta el az igazságot a ruszin nép helyzetéről és minden lehetséges módon támogatta annak a ruszin népnek a nemzeti identitás megőrzésére tett erőfeszítéseit és az igaz történelméhez való jogát, amely között nevelkedett.

Őszintén szólva, jó érzés írni az idősebb kollégáról nem csak azért, mert mint ruszin érzelmű, az első adódó lehetőséget kihasználva felemelte szavát népünk védelmében, nem csak azért, mert Kárpátalja szülötte, hanem azért is, mert egyidős az én korán eltávozott apámmal... Dr. Medve Zoltán 1927. január 14. született Ungvár mellett, régebben tiszta ruszin, de akkorra már ruszin-magyar faluban, Sislovcbán. A polgári iskola első három osztályát magyarul végezte el a szülőfalujában, azt követően két osztályt ruszinul, a szomszédos Ungváron. Jól emlékszik ruszin tanár nénijére, Bacsinszky Máriára. Gondolom, ő is szerette tanítványát, aki akkor is, és később is kitűnő tanuló volt, és ő írta a személyi lapjába, hogy „nagyon lelkiismeretes, barátságos”. A ruszin, ahogy akkor nevezték „ruszka” gimnáziumba még a csehszlovák rezsim alatt, 1938-ban iratkozott be, de már Magyarországon fejezte be. Az utolsó, hetedik és nyolcadik osztályba Kisvárdán járt, mert 1944 őszén a front közeledése miatt nem tanulhatott tovább Ungvárott, megfogadta az Ungvári Gimnázium igazgatójának, Dr. Szulincsak Lászlónak a tanácsát, és 1946-ban Kisvárdán érettségizett. Épp abban az időben lezárták a határt, és a fiatal ember – ahogy később kiderült – végleg szülőhazájában maradt. A sikeres, szorgalmas gimnazistát, akinek a családja Kárpátalján maradt, a nehéz időben az akkori Hajdúdorogi püspök, Dudás Miklós támogatta.

1946-1952 között Medve Zoltán teológiát tanult a Budapesti Pázmány Péter Egyetemen.

Amint látjuk, számos kárpátaljai fiatal útján indult el és mint sokan előtte, például Hodinka Antal, teológia után a világi tudományokhoz fordult. Ezután még a marxizmus-leninizmust is tanulmányozta, hiszen teológiai tanulmányait nagy titokban kellett tartani negyven éven keresztül. Érdekes tény, hogy szlavisztikai tanulmányainak megkezdésével párhuzamosan Pécsen a tanárképző főiskolán orosz nyelvet tanított. A pécsi és a szegedi szlavisztikai tanulmányai befejeztével Budapesten szerzett egy klasszikus filológusi diplomát is, és hosszú éveken keresztül ismert magyarországi szláv nyelvek tudósa volt, majdnem százötven tudományos művet publikált. Ezek között két könyv is szerepel, Petőfi Sándor műveinek fordítása ruszin nyelvre (1). Éppen ezeknek a műveknek kiadása közben volt szerencsém közelebbről megismerni a neves kollégát. Ismerik őt a magyarországi ruszinok is. Mint sokan közülük, én is jól emlékszem arra a megható beszédre, amit az akkor már nyugdíjba vonult egyetemi docens, a kitűnő szónok Medve Zoltán tartott 2004 februárjában, fogcsikorgató hidegben, Hodinka Antal akadémikus emléktáblájának avatásakor a Pécsi Tudományegyetemen.

Amint látjuk, a tudós alkotói életrajza nem torpant meg nyugdíjba vonulása után sem. Örömkre szolgál, hogy a tudós tavalyi utolsó publikációja „A „dialectus ruthenica”-tól az irodalmi nyelvig” címet viseli és értékét a hazai ruszin közösség számára nehéz túlbecsülni.

A tudományos és a ruszin közösségek nem egyszer elismerték el a jubiléns érdemeit: Dr. Medve Zoltánnak Nobilis ingenio Emlékérmet (2002) és Hodinka Antal Emlékérmet (2004) adományoztak.

Még számos, boldog évet kívánunk tisztelt jubilénsunknak!

-ly

Fordította: Tudlik Ferencné

1. Medve Zoltán: Az Alföld poétája a zordon Kárpátokban. Petőfi Sándor kárpátaljai és galíciai recepciója. Szerkesztette és az előszót írta: Udvari István. Studia Ukrainica et Rusinica Nyíregyháziensia 14. Nyíregyháza, 2004; Medve Zoltán: Petőfi a ruszin nép nyelvén. Petőfi Sándor kárpátaljai ruszin fordításainak antológiája. Szerkesztette és az előszót írta: Udvari István. Studia Ukrainica et Rusinica Nyíregyháziensia 18. Nyíregyháza, 2005.

2012 JÜLIUS[illegible]

2012 ♣ AUGUSZTUS

[illegible]

2012 ♣ SZEPTEMBER

[illegible]

Forrás: www.zold-s.hu

Kiadja
az Országos Ruszin Önkormányzat
Felelős kiadó: Giricz Vera

A szerkesztőbizottság tagjai:
Dr. Káprály Mihály - felelős szerkesztő
Szónoczký János Mihály - főszerkesztő
Pernye-Klamár Sára - szerkesztő
Szkiba Irén - szerkesztőségi titkár
 A szerkesztőség címe:
 1147 Budapest, Gyarmat u. 85/b.
 Tel./Fax: (06-1) 468-2636
 E-mail: ruszin.onkormanyzat@gmail.com
<http://ruszin.com>

Nyomdai munkálatok: AMG experts Bt.
A lapban megjelent cikkek bármilyen felhasználásánál
a „Ruszin Világ”-ra hivatkozni kell.

Появленя новинки пудпоровали: Вседержавноє Русинськоє Самосправованя, Вседержавноє Общество Русинської Інтелігенції имени Антонія Годинки, Общество за Культуру Карпатського Регіона, Общество Русинської Культуры и Общество Русинув / Рутенув Мадярицины.

A lap az Országos Ruszin Önkormányzat, a Hodinka Antal Országos Ruszin Értelmisségi Közhasznú Egyesület, a Kárpátok Régió Kultúráért Közhasznú Egyesület, a Ruszin Kulturális Egyesület és a Magyarországi Ruszinok /Rutének/ Országos Szövetsége támogatásával jelenik meg.

ISSN: 1785-1149

Egy példány eladási ára: 600 Ft.

Выдає:
Всдержавное Русинское Самосправованя
Отвічателный выдаватель: Віра Гіріц

Члены редакцій:
Др. Михаил Капраль - відповідальний редактор
Янош Мигаль Соноцкі - головний редактор
Шара Перне-Клармар - редактор
Ірина Скиба - секретарь
 Адрес редакції:
 1147 Будапешт, улица Дёрмот 85/6.
 Тел./Факс: (06-1) 468-2636
 E-mail: ruszin.onkormanyzat@gmail.com
<http://ruszin.com>
 Друк: AMG experts Bt.

При передрукувати посилати ся на “Русинський Світ”